

Udvarlás, jegyesség, menyegző és házasság

1. Bevezetés

- (1) Korunk romlottságát a laza kapcsolatok és az erkölcsi tisztaság leértékelése jellemzi, amely magával hozza a házasságok válságát. Ezzel egy időben az újabb generáció házasság előtti barátkozása, párkapcsolata, valamint az eljegyzési és menyegzői alkalmak is világi hatások alá kerültek. Az alábbiakban ezen dolgokban szeretnénk igei útmutatást nyújtani, és egységes látást munkálni a testvérek között, szövetségünk gyülekezeteiben.
- (2) Isten gyermekei arra vannak elhívva ebben a világban, hogy „*mértékletesen, igazán és szentül*” éljenek (Tit 2:12), legyenek „*feddhetetlenek és tiszták, Istennek szeplőtlen gyermekei az elfordult és elvetemedett nemzetség közepette*” (Fil 2:15).

2. Udvarlás

- (1) A nemi vágyak már kora ifjúkorban jelentkeznek. A világ ezeket a vágyakat idő előtt felkelti és fokozza, míg a Szentírás ezek kerülésére szólít fel: „*Az ifjúkori kívánságokat pedig kerüld! Törekedj viszont az igazságra, a hitre, a szeretetre, a békességre azokkal együtt, akik tiszta szívből hívják segítségül az Urat*” (2Tim 2:22).
- (2) A média, a reklám, az internet és nem-hívó kortársaik részéről nagy nyomás éri a fiatalokat, amelynek következményeképpen sajnos sokan már a házasság előtt megkezdik a nemi életet, amikor még nem eléggé érettek arra, hogy ennek jogi, erkölcsi és anyagi terheit is felvállalják. „*Mert ez az Isten akarata, a ti szentté lételetek, hogy magatokat a paráznaságtól megtartóztassátok, hogy mindenitek szentségben és tisztességben tudja bírni a maga edényét, nem kívánság gerjedelmével, mint a pogányok, akik nem ismerik az Istent*” (1Thessz 4:3-4).
- (3) Továbbá, az ige is arra tanít, hogy „*mindennek rendelt ideje van*” (Préd 3:1), és hogy „*ne keltsétek, ne ébresszétek fel a szerelmet, amíg nem akarja!*” (Énekek 8:4).
- (4) A paráznaság, tisztátalanság, érzéki kívánságok mellett a Biblia a bujaságot is elítéli. Az ilyen testies megnyilvánulások közé tartozik a csokolózás, ölelgetés, kívánsággal teljes tekintet, stb. „*Öldököljétek meg azért a ti földi tagjaitokat, paráznaságot, tisztátalanságot, bujaságot, gonosz kívánságot és a fősvényiséget, ami bálványimádás; melyek miatt jó az Isten haragja az engedetlenség fiaira. Melyekben ti is jártatok régenten, mikor éltetek azokban*” (Kol 3:5-7).
- (5) Az önkielégítés bűn, mert a szexualitást Isten nem erre teremtette (Péld 5:18. Mal 2:14). Nem az Úr tetszésére, hanem az testies élvezetekben való élésre ösztönöz (1Kor 10:31), mivel önző cselekedet (Róm 14:7. 2Pt 2:19. Róm 8:9), amely csökkenti az önkontrollt más területen is. Függetlené tesz, akadályozza a test egészséges fejlődését, csökkenti a figyelmet, rombolja az immunrendszert, lelkiismeret furdalást okoz és meggátolja a későbbi normális nemi életet. Testünk legyen a Szentlélek temploma (1Kor 3:16-17)! Az önkielégítés során negatív önértékelés, elszigetelődés és depresszió léphet fel. Általában pornográf tartalmú dolgok nézésével vagy képzeletével jár együtt, mivel egyik bűn a másikhoz vezet (Fil 4:8).
- (6) A házasság komolyan vétele a hívó embernél már a házasságra készüléskor megmutatkozik. Az udvarlás (szerelmi kapcsolat) akkor kezdeményezhető, (1) ha törvény szerint úgy a fiú, mint a leány házasságra jogosult és lelkileg is érett erre, (2) ha mindkettő az Úrban van, és hitvalló gyülekezet tagjai, és (3) ha ez a kapcsolat házasság céljából indul.
- (7) Az ilyen kapcsolatot a hit, az imádságos lelkület, az Isten akaratának keresése és megismerése kell, hogy jellemezze, amely felelősségteljes, nem botránkoztató, számon kérhető, és nem tart túl hosszú ideig. A korai udvarlás és együtt járás nincs hitből, mert a társ „bebiztosítását” szolgálja.
- (8) A házasság előtti barátság célja a másik jellemének, környezetének, lelkiéletének és céljainak megismerése, a barátságuk tartósságának próbája, de nem jelent szexuális kapcsolatot. Nem-hívóval való barátkozás ellenkezik Isten parancsával: „*Ne legyetek hitetlenekkel felemás igában, mert mi szövetsége van igazságnak és hamisságnak? Vagy mi közössége a*

világosságnak a sötétséggel? És mi egyezsége Krisztusnak Béliállal? Vagy mi köze hívőnek hitetlenhez?” (2Kor 6:14-15).

- (9) A foglaló gyűrű felhúzása egy privát esemény, amely a fiú és a leány közötti megegyezést jelezheti, de még nem tartjuk jegyességnek. Ezt a gyakorlatot nem támogatjuk, és főképp nem tartjuk helyes dolognak, ha ez a nagy nyilvánosság elé kerül (például, Internet, közösségi média). A családi istentisztelet keretében megtartott jegyesség az a nyilvános esemény, amely úgy a szülők, mint a gyülekezet tudomására van hozva.
- (10) A jegyesség előtt, lelkigondozás, tanácsadás, és a jegyesség megszervezése céljából az ifjú pár egyetemben a gyülekezet lelkipásztorával, amelynek tagja, hogy együtt szervezzék meg a családi istentiszteletet és a jegyesoktatás programját.
- (11) A házasságra anyagilag is fel kell készülni. Az ifjú pár úgy házasodjék össze, hogy a családfenntartás felelősségét vállalják fel akkor is, ha még tanulmányaikat végzik. *„Ha pedig valaki övéiről és főként háza népéről nem gondoskodik, az megtagadja a hitet, és rosszabb a hitlennél” (1Tm 5:8).*

3. Jegyesség

- (1) Az eljegyzés egy bibliai gyakorlat (5Móz 20:7. Máté 1:18), amely azzal kezdődik, hogy a házasságra megérett fiú és lány, nyilvánosan és hivatalosan kijelentik a szülők és a gyülekezet képviselői (lelkipásztora) előtt azon szándékukat, hogy együtt terveznek családot alapítani. A fiatalok ilyen irányú döntése az Isten akaratának felismeréséből, közös meggyőződésből történik. *„Eljegyezlek téged magamnak örökre, és pedig igazsággal és ítélettel, kegyelemmel és irgalommal jegyezlek el. Bizony, hittel jegyezlek el téged magamnak, és megismered az Urat” (Hós 2:19-20).*
- (2) Az eljegyzési istentisztelet egy családi alkalom, amit szerényebb körülmények között, szűkebb körben szerveznek. Ezen az istentiszteleten az ifjú párral, illetve a családokkal egyetvetve, azok a lelkipásztor(ok), vagy a gyülekezet(ek) képviselői végzik a lelki szolgálatokat, ahol a jegyesek tagságukat gyakorolják.
- (3) A jegyesség felbontása csak kivételként történhet, egyik fél hűtlensége vagy elhalálása esetén, másképp gyülekezeti fenyítéket vonhat maga után. A jegyességet a házasság komolyságával kell tekinteni, de ez nem engedélyez szexuális kapcsolatot a jegyesek között. *„Mert mint elveszi a legény a szüzet, akként vesznek feleségül téged fiaid, és amint örül a vőlegény a menyasszonynak, akként fog néked Istened örülni” (Ézs 62:5).*
- (4) A jegyességi időt a jegyesek, a szülők és a gyülekezet, a házasságkötés előkészítésére és az új pár házasságára való felkészülésre használja fel. Ennek érdekében, egyszer vagy többször ajánlatos hogy a lelkipásztor tartson felkészítő beszélgetést, ún. „jegyes-oktatást”, amelyen áttekinthetik egymás múltját és családi hátterét, megbeszélhetik az egymás közötti kommunikációval, konfliktuskezeléssel, házastársi szerepekkel, elvárásokkal, gyülekezeti élettel, intim élettel és gyermekvállalással, pénzkezeléssel és családi áhitattal kapcsolatos kérdéseket.
- (5) Az eljegyzés alkalmával javasoljuk, hogy az ifjú pár tegzen bizonyosságot a megtéréséről és arról, hogy miként ismerték fel Isten vezetését házasságkötésüket illetően.
- (6) A jegyesség hosszúsága annyi legyen, amennyi elégséges a házasságkötés előkészítésére. Rendkívüli esetekben (például tanulmányi évek miatt, külföldi tartózkodás miatt), a jegyességi idő több hónapig is eltarthat, ha a jegyes pár ritkán találkozik. A hosszú jegyességi idő, gyakori találkozásokkal, általában sok kísértést rejt magában, és rossz példát jelent a fiataloknak.

4. Menyegző

- (1) A menyegzői istentiszteletre csak a polgári házasságkötés után kerülhet sor. A két esemény legyen a lehető legközelebb egymáshoz. Az egyházi házasságkötés kötelező, még ha szűkebb körben is (pl. özvegyek vagy idősek házasságkötése esetén). A házasságkötés tényét nyilvános istentiszteleten hozzák a gyülekezet tudomására. Bár a polgári összedás törvényesen már jogerős, a menyegzői istentiszteletig a házasfelek nem élhetnek együtt házasságot.

- (2) A menyegzői istentisztelet nemcsak az ifjú pár és a család ünnepe, hanem egy gyülekezeti esemény, amelyet senki sem sajátíthat ki magának. A menyegzői istentisztelet rendjét a gyülekezet képviselője (lelkipásztora) állítja össze az ifjú párral konzultálva. Az istentisztelet biblikus jellegéért és Krisztus-központúságáért a lelkipásztor felel.
- (3) A menyegzői istentisztelet formáját tekintve legyen egyszerű, amelyben az alkalom szentségére kell törekedni, kerülve a felszínességet, látványosságot és a világi megnyilvánulásokat (mint pl. tűzijáték, füstölés, illetlen párosítások, világi zenekarok, túlzott díszítés, stb.)
- (4) A bevonuláskor és kivonuláskor alkalmazott esetleges nászinduló legyen ismert (klasszikus) dallam, és alkalmazkodjon az istentisztelet keretéhez, mint pl. Händel „Halleluja” kórusa (Messiás), Mendelssohn nászindulója (Szentivánéji álom), esetleg Wagner nászindulója (Lohengrin). Kizárjuk a különböző filmzenék vagy más világi zenék használatát. A kezdő imádság előtt ajánlatos énekelni egy alkalmi közös éneket.
- (5) A menyegzői vacsora kezdődjön kellő időben ahhoz, hogy ne legyen a gyülekezeti istentiszteletek rovására.
- (6) Az igehirdetők a tiszta igét hirdessék, felszínesség és szórakoztatás nélkül. A lelkipásztor a menyegzői istentiszteleten is az evangélium hírnöke. A menyegzői istentiszteleten olyanok is jelen lehetnek, akiknek az lehet az egyetlen lehetőségük, hogy meghallják az evangéliumot. Az üzenet szóljon mindenkinek, ne csak az ifjú párhoz! A fényképezés és videózás ne legyen zavaró az igehirdetés alatt.
- (7) A menyegzői istentisztelet helyszíne lehetőleg az az imaház legyen, ahová a vőlegény, vagy a menyasszony tagság szerint tartozik. Az imaház díszítése kerülje a túlzásokat, maradjon a jó ízlés határain belül.
- (8) A gyülekezeti tagok tartsák testvéri kötelességüknek a menyegzői istentiszteleten való részvételt, akár meghívottak a menyegzői vacsorára, akár nem. *„Örüljetek az örülőkkel!”* (Róm 12:15).
- (9) A menyasszony és a többi résztvevők öltözete legyen istentisztelethez illő, mértékletes, tisztességes és szemérmes. Kerüljük a testhezálló, átlátszó, mélyen dekoltált, vagy rövid öltözetet, amely botránkoztató, illetlen, és kísértést okozhat másoknak.
- (10) Menyegző alkalmával nem szolgálunk fel és nem használunk szeszes italt. Fokozottan figyeljünk arra, hogy a menyegzőn résztvevőket a józanság jellemezze és se nyilvánosan, se titokban ne kerüljön sor szeszes ital fogyasztására.
- (11) A menyegzői vacsorán kerüljük a pazarlást, a hivalkodás és büszkeség megnyilvánulásait. Az alázat és mértékletesség nyilvánuljon meg a meghívottak számában és az étrendben.
- (12) A menyegzői vacsora alatt szervezett program legyen építő, amely elősegíti a gyülekezet missziói küldetését. Kerüljük a felszínes és könnyelmű jeleneteket és beszédeket, a világi zenék és zenekarok alkalmazását, és bármilyen más világias megnyilvánulást (pl. táncot, vagy menyasszony-táncot).

5. Házasság

- (1) A házasság egy férfi és egy nő életre szóló, önkéntes, a házasságkötésben megszentelt, szövetséges szeretetkapcsolata: *„Annak okáért elhagyja a férfi az ő atyját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez: és lesznek ketten egy testté”* (1Móz 2:24). Minden ettől való eltérés (ún. együttélés, elválás, újraházasodás, homoszexualitás, lesbikus kapcsolat, és más perverzitások), eltérés az Isten által elrendelt eredeti szándéktól. *„Ne paráználkodjál!”* (2Móz 20:14) *„Annak okáért, amit az Isten egybe szerkesztett, ember azt el ne válassza.”* (Mk 10:9. Mt 19:9) *„Mert ez az Isten akarata, a ti szentté lételetek, hogy magatokat a paráznaságtól megtartóztassátok.”* (1Thessz 4:3) *„Avagy nem tudjátok-e, hogy igazságtalanok nem örökölhetik Istennek országát? Ne tévelyegjete! Se paráználj, se bálványimádók, se házasságtörők, se pulyák, se férfiszepplősítők...”* (1Kor 6:9).
- (2) A házassági szövetség célja, hogy együtt tükrözzék Isten képmását és hasonlatosságát, egymást kölcsönösen segítsék, beteljesülést nyerjenek a nemi élet területén és gyermekek szülessenek a házasság keretein belül.

- (3) Az ige olvasását, az imádkozást és a közös éneklést minden hívő családnak rendszeresen gyakorolnia kell, hogy megharcolhassa az élet harcait. Ebben a gyakorlatban általában a férj kezdeményez, vezetve a családot a családi istentiszteletben. Ezen hivatásának betöltésében a feleség segíti, és szükség esetén helyettesíti. Bátorítunk minden családot, hogy rendszeresen tartson családi áhítatot, ahol nem szertartásként, hanem valódi közösségként élük meg a hívő életet.
- (4) Hívőnek (aki megtéréséről és hitéről a bementés által is bizonyosságot tett és egy evangéliumi gyülekezet teljes jogú tagja) nem hívővel történő házassága esetén, illetve nem bibliai újraházasodás esetén nem gyakorolunk kézzátételes megáldást és istentiszteleti keretben való ünneplést. A nem bibliai házasságkötés, vadházasság (ún. együttélés), elválás, vagy újraházasodás esetén a gyülekezet általában fegyelmi eljárást gyakorol (Belső Szabályzat, 17. cikkely. 2Kor 6:14-15).
- (5) Házasságtörés vagy elválás esetén a gyülekezeti fenyték a gyülekezeti tagság felfüggesztését jelenti meghatározatlan időre. Ez idő alatt lelkigondozásban részesülnek, és miután őszinte bűnbánatuknak és megtérésüknek jelét adták, visszafogadásukat kérték, a gyülekezet, illetve a vezetőség mérlegeli az érintettek lelki életét, bizonyágtételét, gyülekezethez való kapcsolódását, és Isten vezetésére figyelve hoznak határozatot. *„Atyámfiai, még ha elfogja is az embert valami bűn, ti lelkiek, igazítsátok útba az olyant szelídség lelkével, ügyelvén magadra, hogy meg ne kísértessél te magad is”* (Gal 6:1).
- (6) Házasságtörés bűnébe esett testvéreinket, felemás igában élőket, hívő életükben elváltakat, hívőként való elválás utáni újraházasodottakat, vagy elvált személyekkel összeházasodottakat alkalmatlannak tartunk a diakónusi, presbiteri, lelkipásztori szolgálatra, ezért megbízásukra, felavatásukra nem kerülhet sor. Ugyanígy, ha felavatott személy esik ilyen bűnbe, ezáltal alkalmatlanná válik a diakónusi, presbiteri vagy lelkipásztori szolgálatra (Belső Szabályzat, 32. cikkely).
- (7) Krízishelyzetbe jutott házaspároknál bűnbánattal, bocsánatkéréssel, az ige alkalmazásával, a szentek közösségének segítségével keressük a megoldást. Keresztyén bizonyágtételünk kompromittálása esetén fenytéket alkalmazunk, amely a szóbeli dorgálástól a házaspár gyülekezetből való kizárásáig terjedhet. *„Minden keserűség, indulat, harag, kiabálás és istenkáromlás legyen távol tőletek minden gonoszsággal együtt. Viszont legyetek egymáshoz jószágosak, irgalmasak, bocsássatok meg egymásnak, ahogyan Isten is megbocsátott nektek a Krisztusban”* (Ef 4:31-32).
- (8) A hívő házaspárok engedelmeskednek Isten parancsának a gyermekvállalás kérdésében is. A gyermekek Isten ajándékaként való fogadása és istenfélelemben való nevelése szent kötelesség.
- (9) A házasság megkötése után a férj és feleség ugyanazon gyülekezetnek legyenek a tagjai.
- (10) Jelen helyzetre való tekintettel, a harmonikus együttélés és a kísértések elkerülése érdekében ajánljuk, hogy a házaspárok ne vállaljanak huzamosabb és gyakori távollétet egymástól, hanem törekedjenek a folyamatos együttlétre a házasságban, és a gyermekek közös nevelésében. Az esetleges elkerülhetetlen távollét idején fokozottan vigyázzanak a házastársi hűség megtartására.
- (11) Felemás házasság esetén a gyülekezet külön figyelemmel segítse a gyermekek hitben való nevelését, azok közeledését az Úrhoz és a gyülekezethez!

Az alkoholfogyasztásról

6. A társadalmi és kulturális helyzet

- (1) Az alkohol és más tudatmódosító szerek használata társadalmunk egyik égető kérdése. A bibliai idők óta eltérően, manapság az alkoholtartalmú italokat nem hígítva, a szomszomság oltására használják, hanem tömény formában, főképp annak kábító hatásáért. A párolt alkohol napjaink legáltalánosabban használt kábítószeré lett. A törvények tiltják a drogok használatát, sőt, arra is felhívják a figyelmet, hogy a „zsír, cukor és só túlzott fogyasztása” is árt az egészségnek, de az alkohol fogyasztása nincs elítélve, pedig ez nemcsak a testi egészséget károsítja, hanem a családi és lelki kapcsolatokat is. Az alkoholfogyasztás határait sem a

társadalom, sem a hatóság nem tudta megszabni, ezért tragikus nyomorúság előidézője és jelképe lett.

- (2) Vidékenként változik az alkoholhoz való hozzáállás: használata gyakoribb a szőlőtermő vidékeken. Az alkohol miatt szenvedő házastársak vagy gyermekek nem tartják bölcs dolognak a mértékkel használt alkoholt fogyasztását sem.
- (3) Habár az abszolút határok felállítása nehéz feladat, azt mindenképp megállapíthatjuk, hogy minél önmegtartóztatóbb valaki, annál kevesebb veszélynek teszi ki magát, míg a teljes önmegtartóztatás semmilyen veszéllyel nem jár. Egy kevés alkohol, mértékkel fogyasztva, talán nem jelent bűnt, de nem mondható jó dolognak sem. Hívó ember nem akarhat kárt okozni sem másoknak, sem magának. Az alkohol fogyasztása, (a forgalmazása és készítése is), a világon több mint kétmilliárd embernek okoz problémát (a WHO [Egészségügyi Világszervezet] jelentése szerint): személyiségi, magatartási és társadalmi sérüléseket, pszichés függőséget, és testi és anyagi károsodást eredményez.
- (4) Ez a társadalmi és kulturális helyzet meghatározza az italhoz való hozzáállásunkat. Ami megengedett volt az ÓSz-i és ÚSz-i időkben, az már nem biztos, hogy megengedett, mint például a rabszolgaság vagy poligámia. A bibliai idők borfogyasztása mennyiségben és minőségben egyaránt különbözött a mai helyzettől.

7. Kegyességi hagyományunk üzenete

- (1) A baptizmus kezdeti időszakára jellemző volt az ital elleni harc. Ebben az időben főképp Kornya Mihály józansága és önmegtartóztatásra buzdító tanítása szabta meg a mércét, aki megkövetelte úgy az új tagoktól, mint a szolgálattevőktől a józan életvitelt. A világháborúkat követő időszakban azonban már hiányzott az ilyen irányú fegyelem, és az '50-es évekre az italhasználat a közös étkezéseken is általános gyakorlattá vált. Szomorú történetek maradtak fenn ennek káros következményeiről.
- (2) Isten kegyelméből nagy fordulatot jelentett a '60-as és '70-es évek ébredési mozgalma, nemcsak a magyar gyülekezetekben, hanem a román testvérek között is. Ekkor születtek meg azok a határozatok és körlevelek, amelyek az összes gyülekezetekből kiiktatták az alkohol használatát a közös étkezéseken, és elvárás lett a teljes önmegtartóztatás a szószéki szolgálattevők (igaszólók) felé.
- (3) Ezeknek az intézkedéseknek az áldását hosszú ideig élvezhettük.
- (4) Mivel egy új generáció nőtt fel gyülekezeteinkben, és a lelkipásztori szolgálatot is új nemzedék látja el, szükségessé vált ennek a kérdésnek újbóli tisztázása és megbeszélése a Szentírás alapján. Elődeink példája arra készítet, hogy igyekezzünk fenntartani hívó életünknek azon lelki színvonalát, amelyet eddig gyakoroltunk. Ennek része volt a szeszes italtól való tartózkodás, amelyhez mindaddig igazodtunk.

8. Bibliai alapelvek

- (1) Pál apostol a Szentlélekkel való beteljesedés ellentétéként említi a megrészegetést: „*Meg ne részegejétek (ittasodjatok, mámorosodjatok) bortól, melyben kicsapongás van, hanem teljesejétek be Szentlélekkel!*” (Ef 5:18) (A „kicsapongás” a beszéd, a gondolkozás, a viselkedés és a járás ellenőrizhetetlenné válására, bizonytalan voltára vonatkozik.)
- (2) Pál apostol megemlíti, hogy a püspökök ne legyenek borozók, sem részegesek (1Tim 3:2), a diakónusok is legyenek tisztességesek, tiszteletre méltók, nem kétszínűek, és ne fogyasszanak mértéktelenül bort (1Tim3:8). Az apostol azt ajánlja Timótheusnak, hogy éljen „egy kevés” borral, nem csupán csak vízzel, gyengélkedései miatt (1Tim5:23). Ez azt mutatja, hogy Timótheus addig csak vizet ivott. Meglehet, hogy ezt a gyakorlatot követték az apostol többi munkatársai is. Joggal feltételezhetjük, hogy ebben maga az apostol járt elől jó példával, hiszen Timótheus követte nemcsak az apostol tanítását, hanem életmódját és szándékát is (2Tim 3:10-11). Az apostol az idős asszonyoktól is megköveteli, hogy szentekhez illően viselkedjenek, senkit se rágalmazzanak, ne legyenek a mértéktelen borivás rabjai, és jóra tanítsanak másokat (Tit 2:3).
- (3) Még ha úgy is tekinthetjük, hogy a bor mértékkel való használata elfogadható lenne a hívők számára, ki kell jelentenünk, hogy ez is veszélyes, mert léhaság és kicsapongás jár vele. A

hívóknak Szentlélekkel kell megtelniük, nem pedig az alkohol mámorával. Ha a „mértékkel” való használatról van szó, feltevődik a kérdés, hogy mennyi lenne az a bibliai „mérték”, amennyi még elfogadható lenne a hívók számára is? A válasz az, hogy a mértékletes alkoholhasználatot az Isten Igéje nem egy mennyiségben határozza meg, hanem a józanságban. A józan állapot egy állandó követelmény minden hívó számára! Nyilván, a józanság több területet is érint, de jelenti az alkohol befolyásától való teljes mentességet is.

- (4) Az újszövetségi előírások szerint a hívók ne aludjanak lelkileg, hanem legyenek éberek és józanok (1Tessz 5:6), a püspök is legyen józan (1Tim 3:1), a diakónus-feleségek hasonlóképpen (1Tim3:11). Mindannyian legyünk józanok minden dolgunkban (2Tim 4:5). Az idős férfiak legyenek józanok (Tit 2:2), és mindannyian józan fővel teljesen reménykedjünk a Jézus Krisztus kegyelmében (1Pt 1:13). Mivel mindennek a vége közel van, Krisztus követői legyenek mértékletesek és józanok, hogy imádkozhassanak (1Pt 4:7). A szüntelen való imádkozás (1Thessz 5:17) megköveteli a szüntelen való józanságot. Isten gyermekei vigyázzanak, legyenek józanok, mert az ördög, mint ordító oroszlán szertejár, keresve, hogy kit nyeljen el (1Pét 5:8).
- (5) Aki Jézust követi, annak meg kell tagadnia magát (Mk 8:34). *„Aki pályafutásban tusakodik, mindenben magatürtető.”* (1Kor 9:25) Az apostol ide sorolja a bortól való tartózkodást is: *„Jó tehát nem enni húst, nem inni bort, és semmi olyat nem tenni, amin testvéred megütközik.”* (Róm 14:21. 1Kor 8:13). Mindezt azért teszi, hogy amíg másoknak prédikál, ő maga nehogy méltatlanná legyen.
- (6) Az Ószövetségben maga Isten méltatta és jutalmazta meg a rékábiták józan életvitelét (Jer 35). Az Ige ugyanakkor bemutatja a bornál mulatók százalmas, becsapott és sérült állapotát (Péld 23:29-35). Mivel az alkohol függőséget és részegséget okozhat, óvnunk kell tőle főleg azokat, akik erre hajlamosak. De aki alkoholt használ, az nem óv, hanem másokat is arra bátorít, hogy azt tegye. Közben botránkozást is okoz azok felé, akik a részegség bűnéből (is) megtértek. *„Mindentől, a mi gonosznak látszik, őrizkedjete!”* (1Thessz 5:22) *„Azért akár esztek, akár isztok, akármit cselekedtek, mindent az Isten dicsőségére műveljete.”* (1Kor 10:31) A mások iránti szeretet az italtól való tartózkodásra ösztönöz (Róm 14:15).
- (7) Az újjászületett ember teljesen szabad a káros szenvedélyektől. A bűntől megszabadult ember egy kicsit sem akar többé a régi életéből és szenvedélyeiből. *„Mert elég nekünk, hogy életünk elfolyt idejében a pogányok akarátát cselekedtük, járván feslettségekben, kívánságokban, részegségekben, dobozódásokban, ivásokban és undok bálványimádásokban. Ami miatt csodálkoznak, hogy nem futtok velük együtt a kicsapongásnak ugyanabba az áradatába, szitkozódván.”* (1Pt 4:3-4) Következésképpen, nemcsak a „részegség”, hanem az „ivások”, (italozás, tivornyázás, mulatozás) is a régi élethez tartozik. *„Ne tévelyegjete! Jó erkölcsöt megrontanak gonosz társaságok!”* (1Kor 15:33)

9. Állásfoglalás

- (1) Az Újszövetségnek a józanságról szóló tanítása alapján, mint az ige szólói, állást foglalunk amellett, hogy józan életvitelünk abban is megnyilvánul, hogy teljesen elhatárolódunk a szeszesital fogyasztásától, készítésétől és forgalmazásától. Szeretettel kérjük a lelkipásztorokat, felavatott lelkimunkásokat és minden gyülekezeti szolgálattevőt, hogy ugyanígy cselekedjenek. Ugyanezt ajánljuk minden gyülekezeti tagnak is.
- (2) Ezt azért tesszük, hogy (1) elkerüljük az ördög csapdáit, (2) beteljesedjünk Szentlélekkel, (3) tiszta szívvel és fejjel imádkozhassunk, (4) jó példát mutassunk a körülöttünk élőknek, erősítve a gyülekezet jó bizonyágtevését, (5) és hogy józanul reménykedhessünk abban a kegyelemben, amit Jézus Krisztus hoz nekünk, amikor meg fog jelenni.
- (3) Ott, ahol megélhetés kérdése a szőlő vagy más gyümölcs termesztése, a gyülekezetek tagjainak azt ajánljuk, hogy álljanak át más megélhetési forrásra. Ha ez nem lehetséges, akkor a megtermett gyümölcsöt adják el, vagy úgy dolgozzák fel, hogy abból ne származzék alkoholtartalmú ital.

A szövetség szerepéről, udvarlásról, jegyességről, menyegzőről, házasságról és az alkoholfogyasztásról szóló állásfoglalásokat a Szövetség Tanácsa 2017. február 21-én fogadta el.